

його знайомих – спеціалісти у сфері обраної професії. Іншими словами студент вважає що професією своєю свого життя.

Що ж стосується студентів другого курсу, для них характерні лише високі та середні показники рівня професійної спрямованості. Високий рівень навчально-професійної спрямованості виявлений у 62% опитуваних, а середній рівень – у 38% студентів-вчителів другого курсу. Студентів із низькими показниками рівня професійної спрямованості у даній групі не виявлено.

Серед студентів третього курсу спостерігається зовсім інша тенденція. На противагу студентам другого курсу, лише у 30% досліджувальних третього курсу виявлений високий рівень професійної спрямованості, у 40% – середній і у 30% – низький рівень.

Аналіз отриманих результатів демонструє, що лише у 30% студентів четвертого курсу діагностується високий та у 70% – середній рівень професійно-педагогічної спрямованості.

На основі отриманих даних встановлено, що 52% усіх опитуваних, що навчаються на I-IV курсах інституту виявили стійке бажання обрати викладацьку діяльність своєю майбутньою професією, 42% студентів проявили високий рівень направленості на оволодіння професією вчителя у майбутньому, та для 47% студентів характерні високі показники статусу сформованої ідентичності, що свідчить про прийняття усвідомленого рішення щодо майбутньої спеціальності. Разом з тим, усі студенти, котрі приймали участь у дослідженні визнали необхідність та проявили готовність розвивати у собі професійні якості, котрі необхідні для успішного реалізування себе у ролі вчителя.

Таким чином, підсумовуючи все сказане, слід додати, що проведене комплексне дослідження уявлень студентів про їхню майбутню професію свідчить не лише про тісний взаємозв'язок рівнів професійної спрямованості студентів-вчителів із статусами їхньої професійної ідентичності, але й, на основі отриманих даних, дис всі підстави вважати, що незважаючи на всі

труднощі із якими майбутні вчителі зіштовхуються на шляху до оволодіння майбутньою професією, все ж таки спостерігається тенденція зростання щодо бажання дійсно стати висококваліфікованим спеціалістами і надалі продовжувати свою професійну діяльність у галузі освіти.

Список використаної літератури:

1. Дубовицкая Т.Д. Диагностика уровня профессиональной направленности /Т.Д.Дубовицкая//Психологические науки и образование.–2004.–№2.–С.82-85
2. Романишина Л.М., Дундук В.О. Професійна ідентичність фахівців: теоретичний аспект / Л.М. Романишина, В.О.Дундук // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України, -2010. - №1.
3. Сурякова М.В. Уявлення студентів про майбутню професійну діяльність/ М.В. Сурякова// Вісник Дніпропетровського університету економіки та права імені Альфреда Нобеля. Серія “Педагогіка і психологія”, 2011. – №1(1). – С.136-141
4. Черных А.П. Проблема формирования профессионально-педагогической направленности студентов педагогических институтов. – Рязань, 1976. – 20с.

Н. Макаренко,

студентка 3 курсу ННІ іноземної філології

Науковий керівник – Король Л.М.,

кандидат психол. наук, доцент

ВПЛИВ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНОСТІ НА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Можливості Інтернет - мережі дозволяють використовувати його не тільки як інструмент для пізнання, але і як інструмент для спілкування.

Проте комунікативна функція всесвітньої мережі не лише розширює горизонти діяльності особистості, а й призводить до різних проблем. Серед них – проблема Інтернет – залежності, яка нині є одним із найважливіших психологічних аспектів діяльності людини й комп'ютера. Останні роки під Інтернет – залежністю мають на увазі реальне захворювання, що вимагає розуміння причини виникнення й має потребу у попередженні та лікуванні. **Актуальність** даної проблеми зумовила вибір нами теми дослідження.

Предметом нашого дослідження є вплив Інтернету на психічне здоров'я молоді.

Мета роботи полягає у вивченні явища Інтернет-залежності, її симптомів та впливу на психіку молодих людей.

В ході дослідження здійснювався теоретичний аналіз проблеми Інтернет-залежності та експериментальне вивчення рівня залежності користувачів, визначення особливостей психічних станів звичайних і залежних користувачів Інтернет-мережі.

Проаналізувавши психологічні причини виникнення адиктивної поведінки в Інтернет-мережі можна зробити висновок, що у віртуальній реальності Інтернету користувач має можливість задовольнити різноманітні потреби і мотиви. Разом з тим, віртуальна реальність простіша від реальності дійсної – фізичної та соціальної. Інтернет – реальність має за загальну основу певний принцип своєї побудови: вся повнота фізичної та соціальної реальності редукується до набору відібраних ознак. Освоїти таку скорочену реальність і осмислено діяти в ній простіше, ніж у реальному житті, саме цим вона і приваблює і саме цим може бути частково пояснена «втеча» у віртуальну Інтернет-реальність.

Поставлена нами гіпотеза про те, що Інтернет – залежність впливає на психічні стани людини підтвердилась.

В експериментальній частині своєї роботи ми провели дослідження на визначення Інтернет-залежності серед студентів. Опитування проводилось за двома методиками, що дозволяють оцінити рівень Інтернет-залежності

опитуваних. За результатами дослідження виявилось, що більше 60% опитуваних можна віднести до тих, хто надмірно використовує мережу Інтернет, або ж є абсолютно залежним від неї. Іншу групу складають ті, кого можна класифікувати як звичайних користувачів мережі Інтернет або ж ті, хто рідко використовує ресурси всесвітньої мережі. Ці дві групи ми перевірили за допомогою методики Г. Айзенка на визначення самооцінки психічних станів тривожності, фрустрації, ригідності, та агресивності.

За даними дослідження низький рівень тривожності частіше ніж у 2 рази зустрічається серед звичайних користувачів мережі, а високий рівень тривожності зустрічається лише у залежних від Інтернет-мережі. До того ж звичайні користувачі є менш агресивними та нестриманими, ніж залежні. Вдвічі більше опитуваних серед звичайних користувачів мережі виявили легкість і гнучкість поведінкових реакцій. Натомість сильно виражена ригідність, більш притаманна залежним користувачам. В результатах дослідження просліджується ще один цікавий факт: звичайним Інтернет – користувачам властива 100% висока самооцінка, на відміну від залежних користувачів, яким притаманний середній рівень фрустрації. Тому можна стверджувати, що залежність від всесвітньої павутини негативно впливає на психічні стани людини.

Дослідивши проблему Інтернет – залежності, як чинника, що впливає на психіку людини виявилось доцільним розробити рекомендації щодо запобігання Інтернет – залежності серед звичайних користувачів мережі.

Оскільки найчастіше «жертвами» комп'ютерної залежності стають діти, то саме батьки повинні приділяти увагу своїм чадам, контролюючи час, який діти проводять в мережі Інтернет.

Перш за все, варто знати, якими є симптоми прояву Інтернет-залежності і чи є вони у дитини: чи впливає час, проведений в мережі, на навчання і сон, чи є у нього достатньо друзів в реальному світі, чи не заміняють йому онлайн ігри реальне життя. Не менш важливим є правило щодо обмеження часу перебування дітей у мережі задля збереження здоров'я

їхніх очей та заради профілактики Інтернет-залежності. Чим менше дитина, тим менше повинен бути час її перебування в Інтернеті. Тобто, час має бути дозований.

Якщо дитина відчуває труднощі у спілкуванні, потрібно постаратися допомогти їй. Відвідування секцій, додаткові заняття після школи можуть частково вирішити проблему. Слід частіше запрошувати інших дітей додому і ходити в гості до друзів, у яких є діти такого ж віку.

Захоплення онлайн-іграми потрібно замінити реальними аналогами. Не варто забувати про спеціальні контролюючі програми, за допомогою яких можна відстежувати, чим дитина займається в Мережі.

Малиновська Вероніка,
студентка 42 гр. НІІ іноземної філології
Науковий керівник – Максимець С.М.,
кандидат психол. наук, доцент

ВПЛИВ ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ КЛАСУ НА УСПІШНІСТЬ УЧНІВ

Розвиток освіти в Україні обумовлює необхідність переосмислення теорії й практики навчання та виховання. Однією з важливих тенденцій розвитку сучасних освітніх технологій є збільшення уваги до впливу міжособистісних стосунків учнів на успішність. Оскільки основні особистісні параметри формуються саме під впливом процесу навчання.

Щоб забезпечити ефективний навчальний процес необхідно насамперед виявити ті чинники, які сприяють покращенню навчальних досягнень школярів. Часто серед основних причин низької успішності називають лінощі, небажання вчитися, відсутність інтересу і мотивації до шкільного навчання, захворювання та ін. Важливим чинником навчальних

досягнень учнів та формування у них позитивного ставлення до навчання є середовище, у якому вони перебувають. Крім здібностей, рівня інтелекту дитини, навчання, розвиток і успіх учня залежить і від того, у якій психологічній атмосфері відбувається процес здобуття знань. Тому під час внутрішнього шкільного моніторингу низької успішності обов'язковою складовою повинно бути вивчення особливостей психологічного клімату в учнівському колективі. Це і зумовило необхідність спеціального вивчення нами цих соціально-психологічних детермінант у даному контексті.

Мета дослідження: дослідити вплив клімату класу на рівень успішності учнів.

Гіпотеза: рівень успішності залежить від чинників сприятливого психологічного клімату.

Психологічний клімат класу має досить вагомий вплив на успішність учнів та міжособистісні стосунки в колективі. Існує три види психологічного клімату: позитивний, негативний, нейтральний. Оптимальні міжособистісні стосунки є заставою повноцінного формування у людини психічних процесів, психологічних властивостей та функцій, а також розвитку особи в цілому[2].

Основною метою нашої роботи є дослідження впливу психологічного клімату класу на успішність учнів. Тому психологічні дослідження були проведені на базі двох класів з різним рівнем успішності. Один з яких (9-А) з середнім балом 8,6 ; кількість учнів в класі - 21 чоловік. Інший (9-Б) – з середнім балом успішності 5,1; кількість учнів в класі – 21 чоловік. Вік досліджуваних - 14-15 років.

Оскільки основним показником якості психологічного клімату класу є коефіцієнт згуртованості, нами була проведена методика Дж. Морсно «Соціометрія», мета якої – діагностика емоційних зв'язків.

Результати дослідження свідчать про те, що клас з вищим рівнем успішності має низький рівень згуртованості в емоційній сфері, але середній рівень згуртованості в діловій. В той час коли клас з низьким рівнем